

Ο νόμος και ο ... υπόνομος.

Γράφει ο Δημήτρης Νατσιός – Μέλος του ΙΗΑ.

Αρκεί να παρακολουθήσεις ή να διαβάσεις ένα δελτίο ειδήσεων στα αφηνιασμένα Μέσα Μαζικής Εκχαινώσεως (ΜΜΕ) και να μαυρίσει η ψυχή σου, να απελπιστείς, να τρομοκρατηθείς. Πρώτη ύλη τους, η βία, το έγκλημα, ο βόρβορος των σεξουαλικών διαστροφών. Ανοίγει η καταπακτή και εισπνέεις τις αναθυμιάσεις του κοινωνικού υπονόμου.

Πρώτη είδηση, ο λεγόμενος «πιλότος», έτσι τον αποκαλούν, και όχι δολοφόνο, γιατί είναι «κοντινός» τους, ευπαρουσίαστος, καλοπερασάκιας, ένα ανισόρροπο κάθαρμο.

Δεύτερη είδηση, ο βιασμός μια κοπέλας, εγκύου, με νοητική καθυστέρηση, από τους προσφιλείς τους «πρόσφυγες και μετανάστες», αυτούς που «λιάζονταν» καταπώς μας έλεγε η Τασία του ΣΥΡΙΖΑ. Ανθρωπόμορφα κτήνη, Πακιστανοί και Αφγανοί λαθρομετανάστες, συρφετώδεις στρατιές νεαρών μωαμεθανών, που μεταφέρουν τα αήθη και αηδή ήθη τους, την κτηνωδία τους, στην πατρίδα μας, γιατί όλη αυτή η ανάξια λόγου νεοταξική λέπρα, που

μας κυβερνά, αποφάσισε να μας εξαφανίσει, να μας μετατρέψει σε πακιστανικό ή σομαλικό εμιράτο.

Τρίτη είδηση, ο απαραίτητος καθημερινά παιδοβιαστής, που «ψαρεύει» μικρά παιδιά, τέρατα δαιμονικά, ακροβολισμένα στα σκοτάδια του διαδικτύου, λύκοι ωρούμενοι, έτοιμοι να κατασπαράξουν δροσερές ψυχές και ζωές.

Τέταρτη, Πέμπτη... είδηση εγκλήματα, φόνοι, βιασμοί, ληστείες, απάτες, ανομίες... η σύγχρονη Ελλάδα. Και το κοινό – θεατές, ακροατές αναγνώστες-υποκύπτει μοιρολατρικά στην φορά των πραγμάτων, στο «τίποτε πια δεν με εκπλήσσει» και αποχαυνωμένο, «παιδαγωγείται» στην ευτέλεια, απολαμβάνοντας, πολλές φορές, τα διαδραματιζόμενα και ανυπομονώντας για την συνέχεια. Ο σκοπός, ανεπαισθήτως, επιτυγχάνεται. Ανοχή, μοιρολατρία, «να μάθουμε να ζούμε με τον κίνδυνο», είναι φυσιολογική εξέλιξη, κλειστείτε μέσα, με την τηλεόραση και το ψυγείο αγκαλιά. Να «βοσκούμε τα πάθη μας», έτσι θα γλιτώσουμε και από τον ιό εξάλλου. (Ένα ευφυές ρητό λέει: «Αν θέλεις να δεις την Ελλάδα του μέλλοντος επισκέψου την σημερινή Αμερική». Διαφωνεί κάποιος;

Στις ΗΠΑ διαβάζαμε ή βλέπαμε στις κινηματογραφικές ταινίες, για απροσπέλαστα «γκέτο» λόγω εγκληματικότητας, για μαζικές, κατά συρροήν», δολοφονίες, για εγκλήματα σε «πολυσύχναστα μέρη», σκηνές «φαρ ουέστ» θα μας πει η όλο «λάμψη και γοητεία»... κυρα Σία. Μόνο που τώρα φτάσαμε κι εμείς σ' αυτό το σημείο. Το ρητό πλέον δεν ισχύει).

Το κρίσιμο όμως ερώτημα είναι το γιατί μεταβάλλεται η πατρίδα σε «παράδεισο» του εγκλήματος; Γιατί τέτοια και τόσα εγκλήματα που, κατά την τρέχουσα κοινοτοπία, αφήνουν «άφωνη την Κοινή Γνώμη»;

Εν πρώτοις, εισαγωγικά, θα παραθέσω έναν μύθο, που φέτος «έπεσε» και στις Πανελλήνιες Εξετάσεις. Είναι ο περίφημος μύθος που αναφέρει ο Πλάτων στον «Πρωταγόρα». Εκεί διαβάζουμε πως, όταν ο Δίας έφτιαξε τον κόσμο, προίκισε τα ζώα με διάφορα χαρακτηριστικά (φτερά, νύχια, δύναμη,

ταχύτητα). Όμως τον άνθρωπο τον άφησε ανεφοδίαστο (κυρίως χωρίς την πολιτική τέχνη, την ικανότητα συμβίωσης). Οι άνθρωποι όμως εξοντώνονταν από τα θηρία. Τότε ο Ζεύς, επειδή φοβήθηκε για το γένος μας μην ξεκληριστεί, στέλνει τον Ερμή να φέρει στους ανθρώπους την Αιδώ και την Δίκη (την ντροπή και την δικαιοσύνη). Έτσι θα διακανονιζόταν η αρμονία των σχέσεων στις πολιτείες. Τον ρώτησε ο Ερμής, με ποιο τρόπο να τις κατανείμει. Σε λίγους, όπως σε άλλες τέχνες, ή σε όλους τους ανθρώπους; «Σε όλους να τις μοιράσεις», λέει ο Δίας, «και όλοι ας μετέχουν σ' αυτά τα δύο... Και βάλε νόμο, από εμένα διαταγμένο, όποιος δεν μπορεί να μετέχει στην Αιδώ και στην Δίκη να τον σκοτώνουν ως αρρώστια της πόλης». («Και νόμον θες παρ' εμού, τον μη δυνάμενον αιδούς και δίκης μετέχειν, κτείνειν ως νόσον της πόλεως», Πρωταγόρας XII).

Ο πλατωνικός μύθος είναι σαφής. Οι αναιδείς, οι αδιάντροποι και οι άδικοι είναι νόσοι μιας κοινωνίας και πρέπει να «σκοτώνονται», δηλαδή να τιμωρούνται αυστηρότατα και όχι με τον νόμο Παρασκευόπουλου και της σάπιας πολιτείας. (Οι δύο, δηλαδή, «ηθικοί αυτουργοί» των εγκλημάτων).

Γιατί, λοιπόν, τα τόσα εγκλήματα;

Πρώτον: Αρχή και ρίζας της εγκληματικότητας είναι η ατιμωρησία και ας αφήσουμε τα σαλιαρίσματα περί δικαίου επιείκειας και τις αερόπλαστες διακηρύξεις, τις «χαζομάρες» περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων, σωφρονισμού και λοιπές ηχηρές ανοησίες. (Δεν είμαι νομικός και ζητώ συγγνώμη για την ορολογία). Αυτό το κατανοούν όλοι τους και δεν έχει καμιά αξία να παραθέσω, το πόσα εγκλήματα, φρικαλέα και αποτρόπαια, έγιναν από «ευεργετημένους» λόγω του νόμου Παρασκευόπουλου. Τι σκέφτεται ο απλός κόσμος; Αν σάπιζαν στην φυλακή, έβγαιναν μόνο στο φέρετρο, οι ποικιλώνυμοι φονιάδες, τα κτήνη που βιάζουν, οι παιδοβιαστές, οι ναρκέμποροι, θα τολμούσαν με περισσή ευκολία κάποιιοι να εγκληματίσουν;

Ο «πιλότος» τους, τα μωαμεθανικά ταγκαλάκια που μαγάριζαν και κακοποιούσαν ένα αβοήθητο πλάσμα του Θεού, ο Βούλγαρος που κτηνωδώς βίαζε επί ώρες –αισχρόν εστί και λέγειν- μια γυναίκα που έβγαζε το ψωμί της, σκουπίζοντας τις βρομιές του, ο κάθε «βλαμμένος» Κουφοντίνας που μας

κουνάει το δάκτυλο, θα τολμούσαν να το πράξουν, αν ήξεραν ότι θα βγουν από τη φυλακή, πηγαίνοντας, όχι στο σπίτι, αλλά στο νεκροταφείο, όπου θα βρει η αηδία την τελευταία της κατοικία; (Και γράφω για ανθρώπους που δεν δείχνουν και καμιά μεταμέλεια για τις πράξεις τους. Ούτε ίχνος ενοχής).

Δεύτερον: Γιατί, η φερόμενη ως κυβέρνηση, δεν νομοθετεί την ισόβια κυριολεκτικά κάθειρξη; Το «ευρωπαϊκό κεκτημένο» φταίει; Κάποτε ο Μακρυγιάννης, όταν ο Γκούρας ήθελε καπετανελίκια και πρωτοκαθεδρίες, του είπε: «Να την χέσω τέτοια λευτεριά, όπου θα κάνω εσένα πασιά!!». Το υιοθετώ, βάζοντας στην θέση του Γκούρα, την Ευρώπη. Μήπως, και αυτό είναι πιο πιστευτό, μας θέλουν τρομοκρατημένους; Από την μια η Σκύλλα του κορονοϊού από την άλλη η Χάρυβδη της εγκληματικότητας και στην μέση ο παραιτημένος πολίτης, ο θολωμένος ιδιώτης.

Τρίτον: Η ατιμωρησία και η αναίδεια, ξεκινούν εξ απαλών ονύχων, από το νηπιαγωγείο κιόλας. **(Παραπέμπω σε παλαιότερο άρθρο μου με τίτλο: «Αναίδεια και ατιμωρησία: Οι γάγγραινες της πατρίδας»)**. Θα πω κάτι πολύ απλό. Βρίζουν, αθυροστομούν κάποιοι μαθητές στο διάλειμμα. (Δημοτικό, Γυμνάσιο, Λύκειο). Τους ακούει ο δάσκαλος ή ο καθηγητής. Και ρωτώ την υπουργό Παιδείας, που ο καημός της είναι η εισαγωγή της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης από το νηπιαγωγείο κιόλας, για να «ξεπατωθεί», και η τελευταία Μεγάλη του Γένους Σχολή, η οικογένεια. Πώς αντιδρά ο εκπαιδευτικός; Τι μπορεί να κάνει; Ως δάσκαλος μάχιμος απαντώ. Τίποτε απόλύτως. Οι περισσότεροι κάνουν ότι δεν ακούν, δεν βλέπουν και δεν καταλαβαίνουν. Μήπως κάνω λάθος; Όχι.

Υπάρχει ελπίδα. Ναι. Μόνον αν ξεκουμπιστούν από τον σβέρκο μας, οι προσκυνημένοι, οι φερόμενοι ως κυβερνήτες.

Δημήτρης Νατσιός.
 Δάσκαλος – Μέλος του ΙΗΑ.
 Κιλκίς

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

[International Hellenic Association.](#)

Πηγή : <https://professors-phds.com/>